

Compilatoare

Optimizari

Analiza Fluxului de Control

Optimizari

- Optimizarea – transformarea unui cod pentru a-l face mai bun:
 - Timp de executie
 - Memorie ocupata
 - Putere consumata
- Consistenta semantica – nu trebuie schimbat rezultatul sau efectele laterale
 - Exceptie – codul care e din start gresit (“garbage in – garbage out”). De ex., overflow-ul pe integer are valoare nedeterminata in C.
- Optimizarea e domeniul unde se face cercetare in ziua de azi (in teoria compilatoarelor). Scanarea, parsarea, analiza semantica si generarea de cod (neoptimizat) sunt bine intelese si in general destul de directe/usoare.

Calitatile unui compilator

- Performanta codului rezultat
 - Ideal: cel putin la fel de buna ca a unui programator in limbaj de asamblare.
- Facilitatile de limbaj implementate (Compatibilitate cu ANSI C, gcc, extensii de limbaj)
- Compilatoarele sunt programe!
 - Stabilitate, timp de compilare, memoria necesara; performanta predictibila.
 - Nu toate optimizarile sunt folosite in practica; pot fi dificil de implementat, cu un cost mare ca timp/memorie, sau aduc castiguri mici.

Ce se poate optimiza

- In codul intermediar
 - Inlocuirea calculelor redundante cu valorile deja calculate
 - Mutarea instructiunilor in locuri executate mai rar
 - Specializarea codului general
 - Detectia si eliminarea codului nefolosit
- In codul obiect
 - Inlocuirea unei operatii costisitoare cu unele mai simple
 - Inlocuirea unei secvente de instructiuni cu unele mai puternice
 - Ascunderea latentei, folosirea paralelismului din arhitecturi
 - Folosirea eficienta a resurselor (registri, cache)

Selectia optimizarilor

"High-quality optimization is more of an art than a science"

- Performanta rezultatului depinde de tipul si ordinea executiei optimizarilor.
 - Un pas de optimizare poate crea sau distruge oportunitati pentru pasul urmator.
 - Optimizarile se pot suprapune (Ex: numerotarea valorilor gaseste subexpresii comune)
- Nu este nevoie de rezultatul perfect. Doar unul bun.
 - Probleme de optimizare sunt NP – majoritatea algoritmilor folositi sunt euristici. Se pot gasi in general cazuri particulare cand o optimizare produce cod mai prost; totusi, pe medie, o optimizare imbunatateste performanta
- Optimizam codul cel mai frecvent intalnit, dar trebuie mentinuta corectitudinea si pe cazurile 'rare' (*memcpy vs. memmove*)

Limitările optimizărilor

- Codul eficient nu depinde doar de compilator, ci mai ales de programator
 - Nici un compilator nu va înlocui BubbleSort cu Quicksort!!
- În termeni de complexitate ($O(x)$), în general un compilator poate îmbunătăți doar factorii constanți (dar și aceștia sunt importanți)

Lasati compilatorul sa optimizeze!

- Optimizari la nivel de functie. Calcule cu variabile locale. Acces la elementele tablourilor. Propagarea constantelor. Subexpresii comune. Strength reduction.
- Alocarea variabilelor in registre. Selectia si planificarea instructiunilor. Optimizarea salturilor.
- Functii de biblioteca eficiente (ex: STL)
- Scrieti cod cat mai simplu, structurat.
 - Folosirea cuvintului cheie 'register' e de mult timp inutila.
 - Folosirea de pointeri in loc de array poate duce chiar la rezultate mai proaste.
 - Folosirea de 'short' in loc de 'int' pt. variabile scalare/indici de bucla poate produce rezultate mai proaste.

Ce poate face programatorul

- #1: Reducerea complexitatii algoritmilor!
- Unele optimizari nu sunt larg implementate
 - Variabile referite prin pointeri (analiza de alias). Copierea valorilor in variabile locale?
 - Analiza interprocedurala. Inlining, efecte laterale.
 - Transformari de cicluri (cache, paralelizare)
- Date despre executie; profiling.
- Ajutor pt. compiler prin specificarea unei semantici mai stricte (const, restrict, static).
- Optimizari la nivelul intregului program.

Mai departe in curs

- Optimizari la nivel de bloc
- Optimizari la nivel de functie
- Optimizari de nivel scazut (alocarea registrilor, planificarea instructiunilor).

Daca e timp

- Optimizari de bucle si paralelizarea codului.
- Optimizari la nivel de program (alias, inlining)

Referinta: Steven Muchnick, *Advanced Compiler Design Implementation*

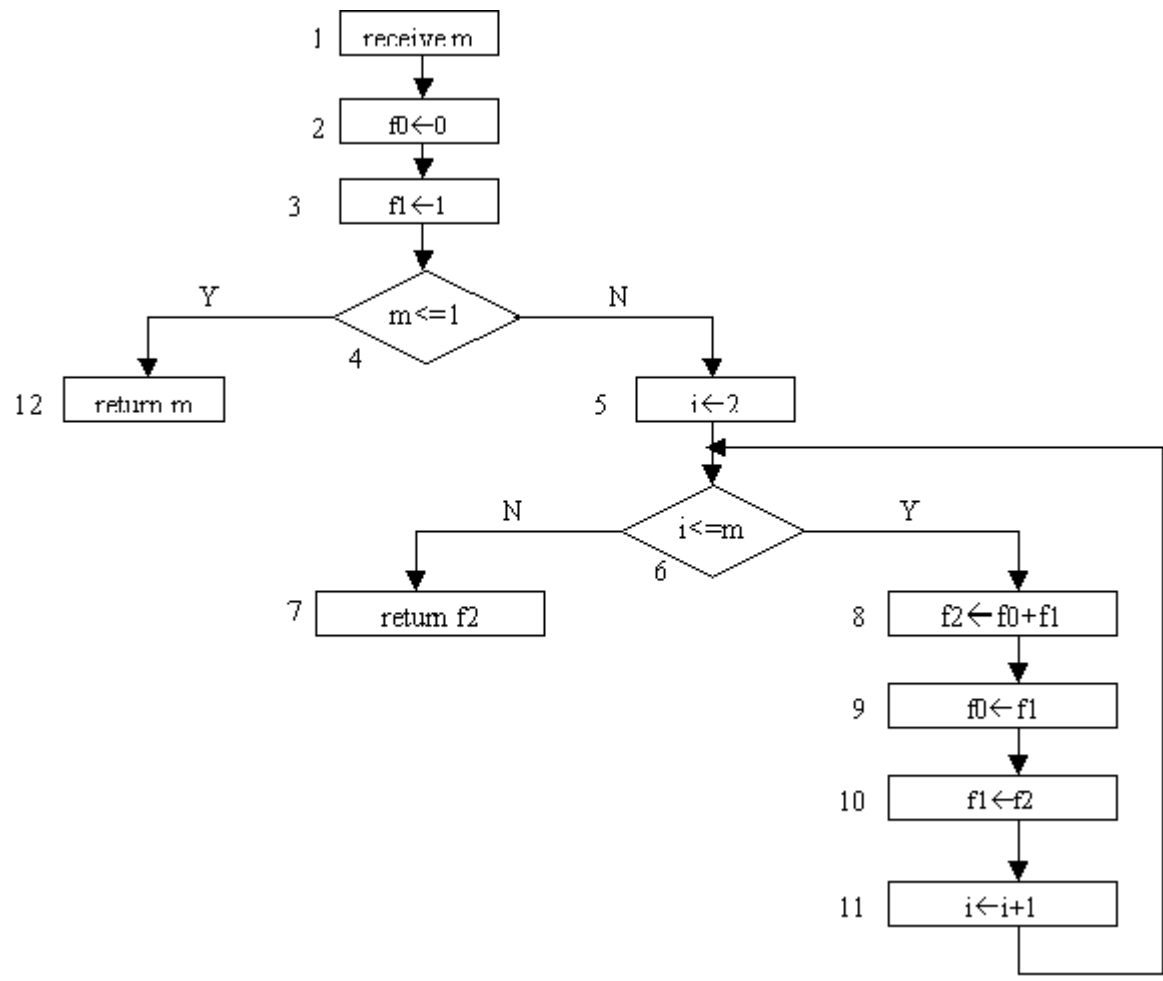
Cum optimizam

- Pentru a putea face optimizari, primul pas e sa facem analize
 - Flux de control – care este structura programului
 - Flux de date – cum utilizeaza programul variabilele / valorile
 - Alias – ce obiecte sunt referite de pointerii din program
 - De dependenta – cum depind (in cadrul unei bucle) referirile la acelasi obiect
 - De inductie – cauta variabilele care se modifica in bucla intr-o maniera predictibila, descopera forma spatiului de iteratie
 - Etc.

Control Flow Analysis

- Descopera structura fluxului de control
 - Poate fi evidenta sau nu in programul sursa
 - Goto, exceptii
- Basic block – secventa de instructiuni cu o singura intrare si o singura iesire
 - Executia primei instructiuni garanteaza executarea tuturor instructiunilor din bloc.
- Prima instructiune – ‘leader’. Basic block – secventa dintre doi leaderi.

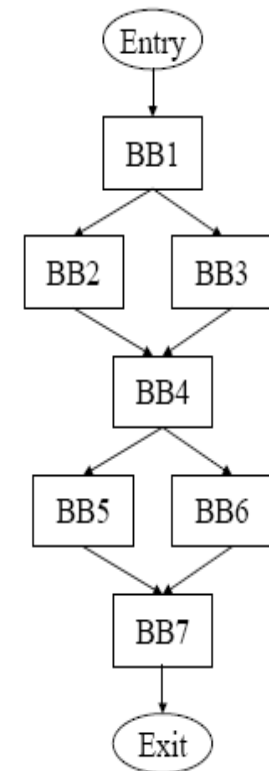
Control Flow Graph

- 1 receive m
- 2 f0 ← 0
- 3 f1 ← 1
- 4 if m ≤ 1 goto L3
- 5 i ← 2
- 6 L1: if i ≤ m goto L2
- 7 return f2
- 8 L2: f2 ← f0+f1
- 9 f0 ← f1
- 10 f1 ← f2
- 11 i ← i+1
- 12 goto L1
- 13 L3: return m

Control Flow Graph

- Graf orientat
- Fiecare nod e un basic block
- Exista arc intre 2 noduri BB1 si BB2 daca BB2 poate urma imediat dupa BB1, in cursul executiei programulu
- 2 noduri "false" Entry&Exit
- Apeluri de functii? exit()? Exceptii?

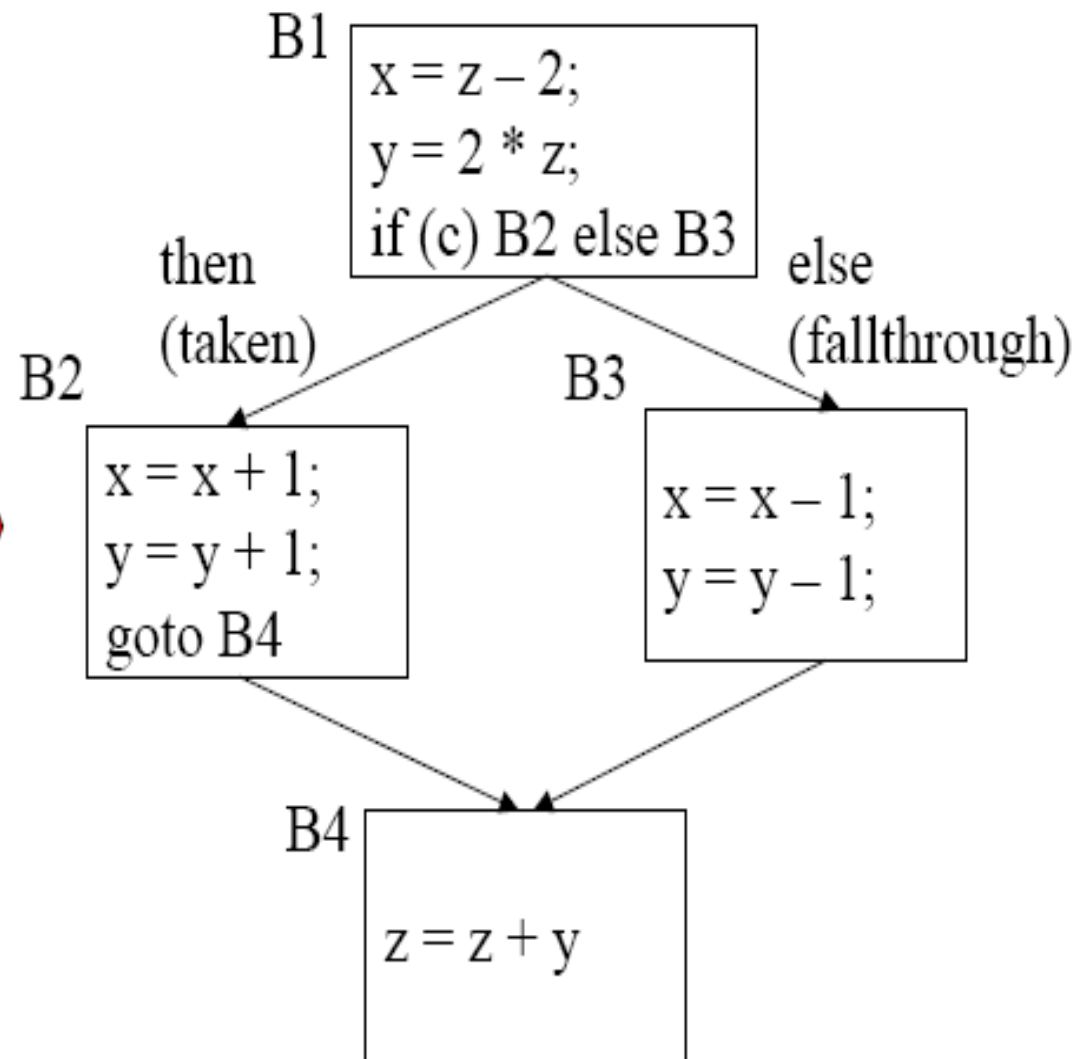

CFG – exemplu, If

```

x = z - 2;
y = 2 * z;
if (c) {
    x = x + 1;
    y = y + 1;
}
else {
    x = x - 1;
    y = y - 1;
}
z = x + y

```


Impartirea in blocuri

- Care sunt basic block-uri – pe secventa de mai jos?

L1: r7 = load(r8)

L2: r1 = r2 + r3

L3: beq r1, 0, L10

L4: r4 = r5 * r6

L5: r1 = r1 + 1

L6: beq r1 100 L2

L7: beq r2 100 L10

L8: r5 = r9 + 1

L9: r7 = r7 & 3

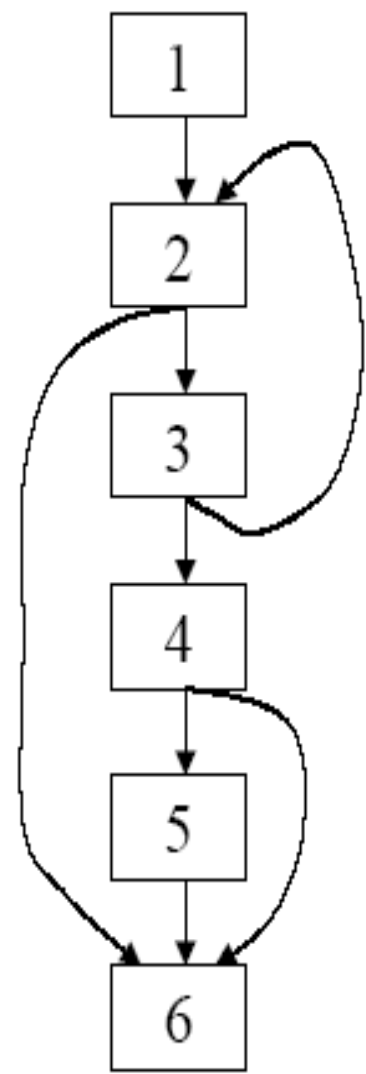
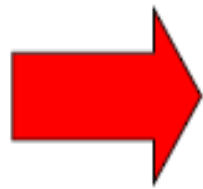
L10: r9 = load (r3)

L11: store(r9, r1)

- Cum arata CFG-ul?

Impartirea in blocuri

1	L1: r7 = load(r8)
2	L2: r1 = r2 + r3 L3: beq r1, 0, L10
3	L4: r4 = r5 * r6 L5: r1 = r1 + 1 L6: beq r1 100 L2
4	L7: beq r2 100 L10 L8: r5 = r9 + 1
5	L9: r7 = r7 & 3
6	L10: r9 = load (r3) L11: store(r9, r1)

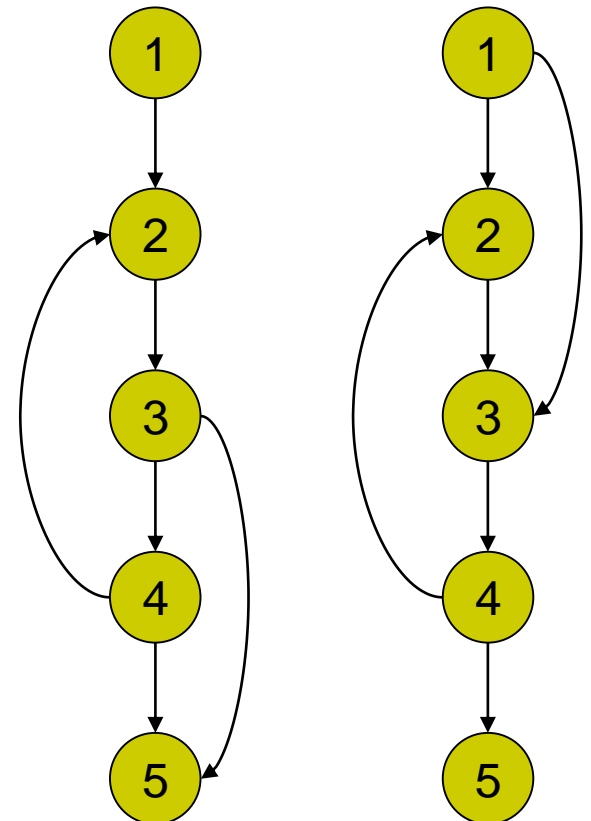

Structura, pe CFG

- 'code unreachable' – daca nu are predecesori
- 'if' – nod cu 2 succesori.
- Bucla – componenta tare conexa.
 - Ne intereseaza in general buclele "naturale" (cu un singur punct de intrare in bucla

Bucle naturale

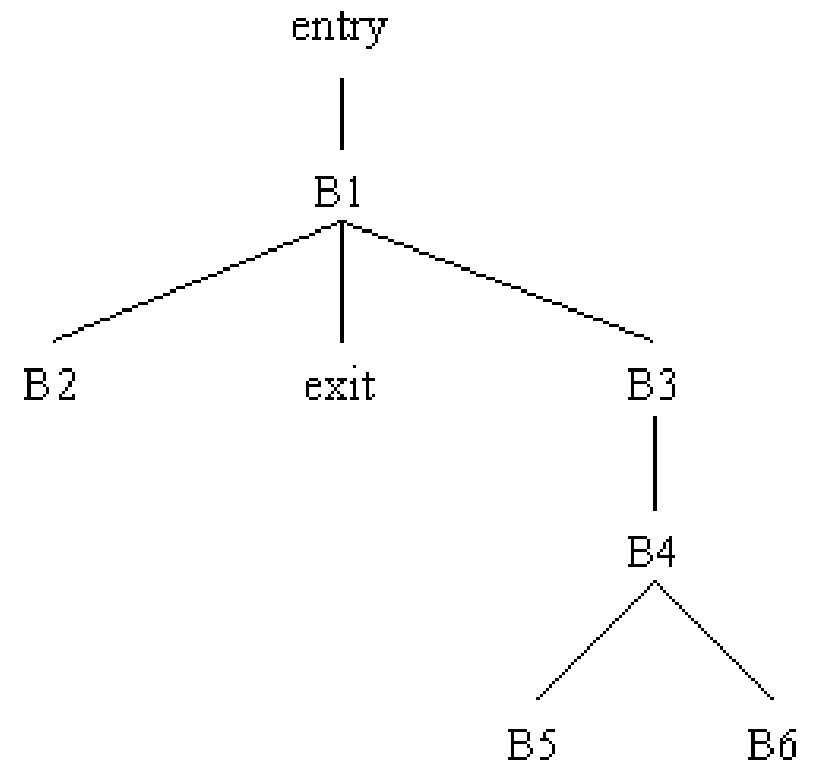
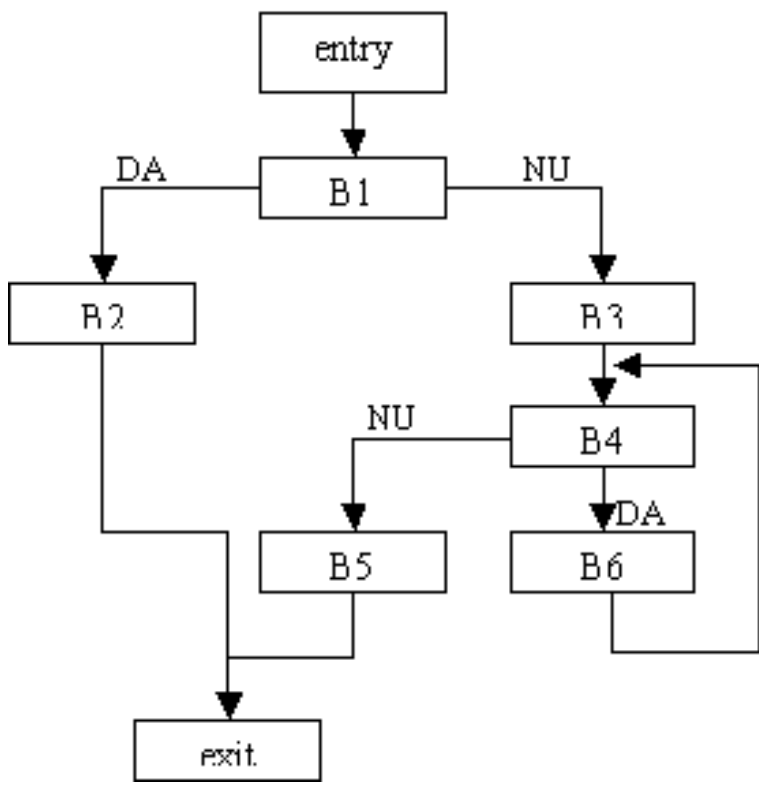
- Nu orice "circuit" in CFG e 'bucla naturala'
 - O singura intrare
 - Arcele formeaza cel putin un circuit
- Ne intereseaza daca executia unui bloc garanteaza executia altui bloc

Dominare, post-dominare

- $X \text{ dom } Y$ daca orice cale de la Entry la Y contine X
 - Proprietati
 - $X \text{ dom } X$
 - $X \text{ dom } Y$ si $Y \text{ dom } Z \Rightarrow X \text{ dom } Z$
 - $X \text{ dom } Z$ si $Y \text{ dom } Z \Rightarrow X \text{ dom } Y$ SAU $Y \text{ dom } X$
- $Y \text{ pdom } X$ daca orice cale de la X la Exit contine Y ($Y \text{ dom } X$ pe "cfg-ul inversat")
- $X \text{ idom } Y$ daca $X \text{ dom } Y$, $X \neq Y$ si nu exista $Z \neq X, Y$ a.i $X \text{ dom } Z$ si $Z \text{ dom } Y$
 - "idom" creaza o relatie de arbore intre noduri – "arborele de dominare"

Arbore de dominare

Algoritm

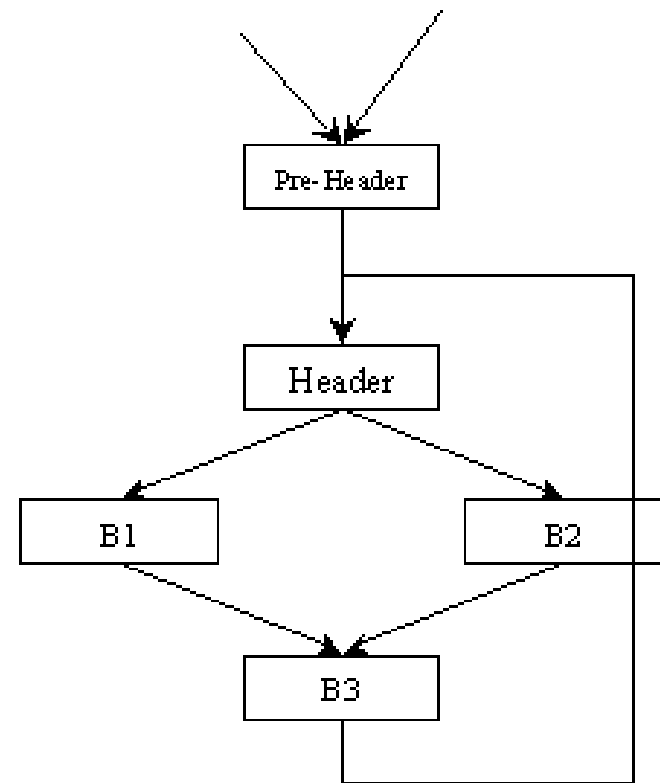
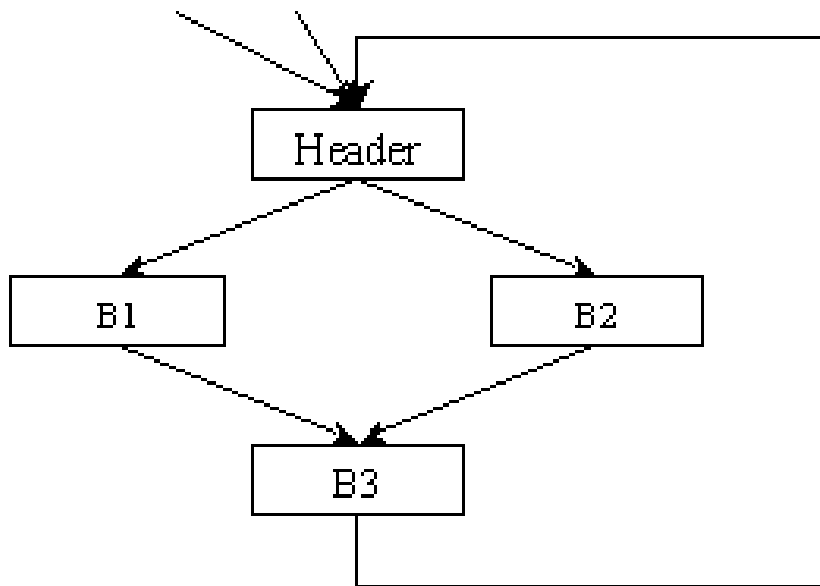
- Initializare
 - »Dom(entry) = entry
 - »Dom(everything else) = all nodes
- Calcul iterativ
 - »while change, do
 - change = false
 - for each BB (except entry)
 - tmp(BB) = BB + {intersect Dom(P), \forall P, predecesor al lui BB }
 - if (tmp(BB) != dom(BB))
 - dom(BB) = tmp(BB)
 - change = true

Detectia Buclelor Naturale

- Arc inapoi: un arc al carei "destinatie" domina "sursa".
- Header: "destinatia" unui arc inapoi, domina toate nodurile din bucla naturala
- Bucla Naturala – def. formală:
 - Determinata de un arc inapoi $n \rightarrow h$
 - Nodul h : loop header; $h \text{ dom } n$
 - Setul de noduri x , pentru care exista o cale in CFG $P=x \rightarrow \dots \rightarrow n$, ce nu include h
- Restul buclelor -> "irreducible regions"

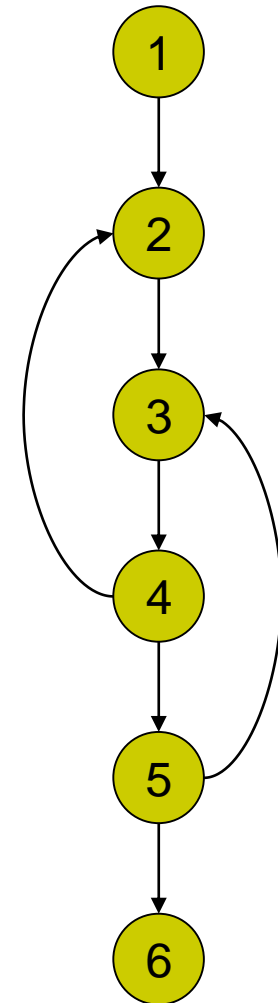
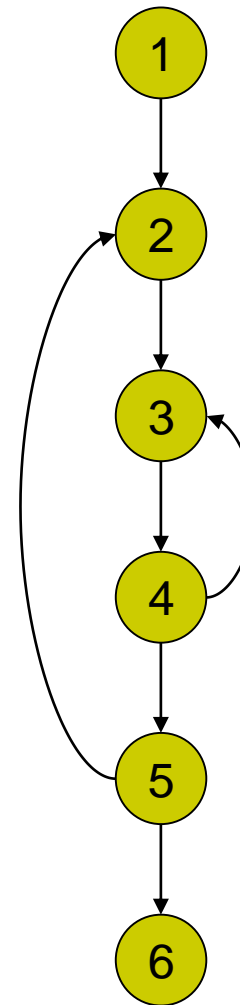
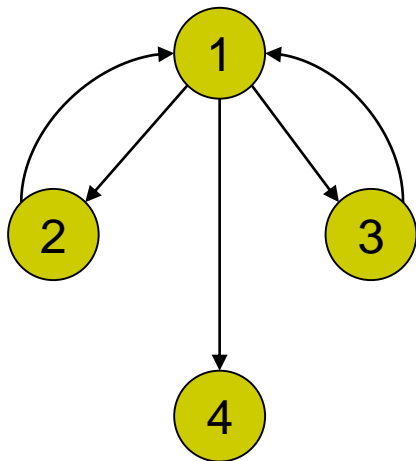
Preheader

Pentru optimizari ce scot cod in afara buclei:

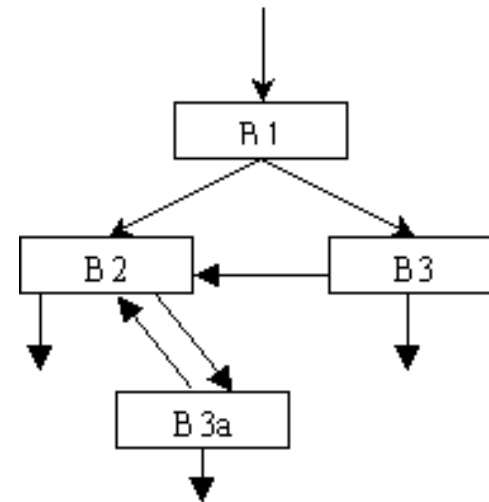
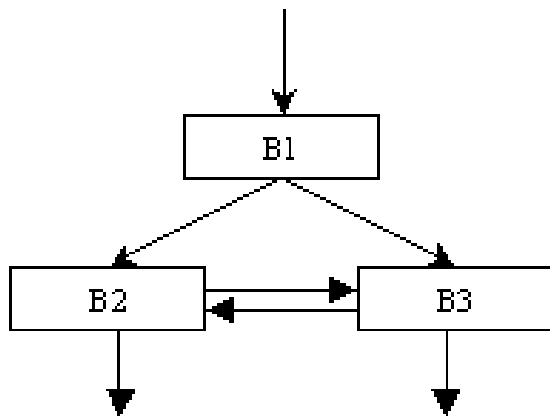
Bucle imbricate

- Daca au headere diferite, sunt disjuncte sau imbricate
- Mai dificil daca au acelasi header
 - Se trateaza in general ca o singura bucla

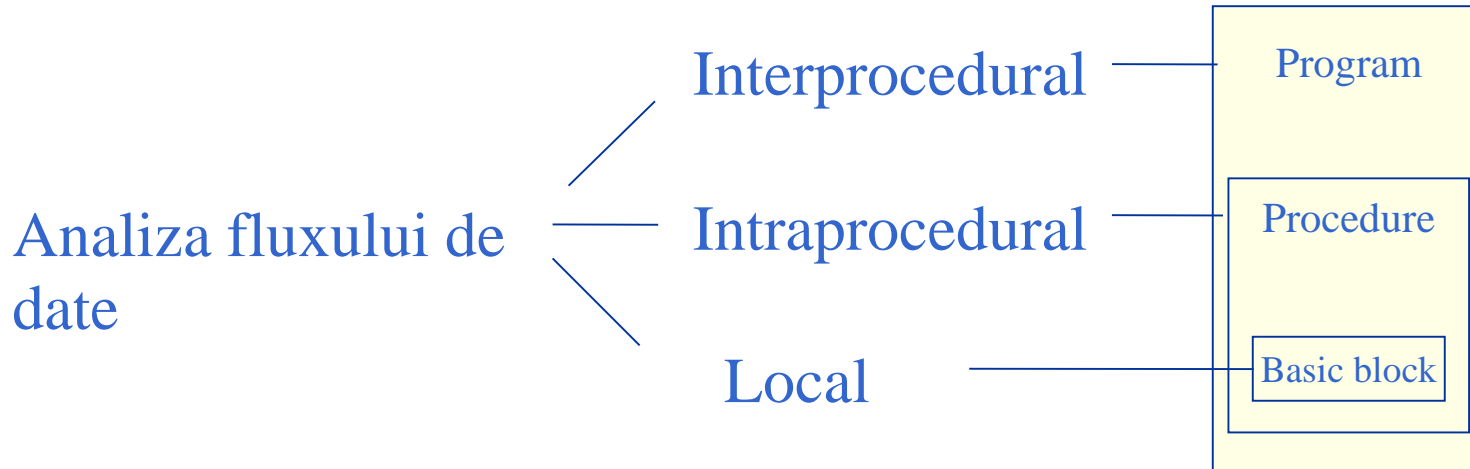

Regiuni improprie

- Node splitting
- Optimizari conservative
- Analize iterative

Analize si optimizari

- Se bazeaza pe analiza fluxului de control
- Determina cum sunt utilizate valorile in program ("fluxul de date")

Constant folding

- Evaluarea la momentul compilării a expresiilor cu operanzi constanti;
- Dacă întâlnim o expresie de genul **$10 + 2 * 3$** , putem calcula rezultatul '16' în mod direct.
- Similar, "**if a > 0 goto L1 else goto L2**" poate fi înlocuită cu 'goto L1' dacă știm că $a == 0$
 1. înlocuim " $a > 0$ " cu "true"
 2. o optimizare separată va elimina codul "unreachable"
- Pot apărea la nivelul codului intermediar:
 - $A[3] \rightarrow *(A + 3 * \text{sizeof}(\text{int})) \rightarrow *(A + 12)$

Constant folding (2)

- Trebuie respectate regulile limbajului compilat (nu a limbajului in care e scris compilatorul!) si regulile procesorului destinatie (nu regulile procesorului care ruleaza compilatorul!)
 - De ex., daca facem 'constant folding' pe un tip 'float' si variabilele erau de fapt 'double' e gresit
 - Uneori, evaluarea unor expresii constante poate genera exceptii (overflow), trebuie avut grija la asta
 - 'int' pe procesorul destinatie poate fi pe 16 biti
- Uneori, 'constant folding' permite programatorilor sa foloseasca expresii in loc de constante (de exemplu in 'case' sau dimensiunea unui array). Acesta e exemplu de "zona gri" unde analiza semantica /optimizarea influenteaza analiza sintactica.

Propagarea constantelor

- Daca o variabila are valoare constanta, ea poate fi inlocuita cu constanta in toate expresiile unde apare
- Exemplu $a=2$; $c=a+b$; $d=a+1$;
- Propagarea constantelor poate crea oportunitati pentru constant folding (si reciproc)
- E foarte importanta in special pe arhitecturi RISC fiindca muta constantele unde sunt folosite, reducand nr. de registri folositi si uneori si nr. de instructiuni
 - De ex. MIPS are un mod de adresare $[\text{reg}+\text{offset}]$, dar nu $[\text{reg}+\text{reg}]$. Propagarea constantelor in acest caz poate elimina o instructiune 'add'.
- Dezavantaje
 - pentru constante mari creste dimensiune codului;
 - unele arhitecturi nu pot incarca orice constanta dintr-o singura instructiune.

Simplificari algebrice si reasociere

- Pe baza proprietăților algebrice ale operațiilor aritmetice și logice se pot elimina instrucțiuni care nu au nici un efect sau se pot simplifica expresii.
- Exemple de instrucțiuni care pot să fie eliminate:
 - $x = x + 0$
 - $x = x * 1$
- Exemple de instrucțiuni care pot să fie simplificate
 - $x = x * 0$ sau $x = 0/x \Rightarrow x = 0$
 - $x = b \ || \ \text{false} \Rightarrow x = b$
 - $x = b \ \&\& \ \text{true} \Rightarrow x = b$
- Reasocierea poate expune oportunitati de 'constant folding'
 - $A = 15 + b - 10 \rightarrow A = b + (15 - 10)$

Strength reduction (reducerea 'puterii' operatorilor)

- Aceasta optimizare consta in inlocuirea unor operatori 'scumpi' cu unii mai 'ieftini'
- Care e mai eficient?
 - $i*2 = 2*i = i+i = i \ll 1$
 - $i/2 = (\text{int})(i*0.5) = i \gg 1$
 - $i \% 16 = i \& 15$
 - $0-i = -i$
 - $f*2 = 2.0 * f = f + f$
 - $f/2.0 = f*0.5$
- Combinare de strength reduction si simplificari algebrice: $i*9 = i \ll 3 + i$.

Strength reduction (2)

- Strength reduction se face de multe ori ca optimizare de bucla

```
i=0;
while (i < 100) {
    arr[i] = 0;
    i = i + 1;
}
```

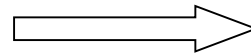
```
ptr=arr;
while (ptr < arr+400) {
    *ptr = 0;
    ptr = ptr + 4;
}
```

- Inmultirea implicita cu 4 devine adunare.
- Indexul i variaza liniar? Analiza variabilelor de inductie

Propagarea copierilor

- Similara cu propagarea constantelor, dar pentru valori neconstante:

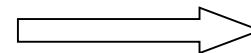
```
tmp2 = tmp1 ;
tmp3 = tmp2 * tmp1;
tmp4 = tmp3 ;
tmp5 = tmp3 * tmp2 ;
c = tmp5 + tmp4 ;
```



```
tmp2 = tmp1 ;
tmp3 = tmp1 * tmp1;
tmp4 = tmp3 ;
tmp5 = tmp3 * tmp1 ;
c = tmp5 + tmp3 ;
```

- Se poate si 'invers'

```
tmp1 = Call _Binky ;
a = tmp1;
tmp2 = Call _Winky ;
b = tmp2 ;
tmp3 = a * b ;
c = tmp3 ;
```



```
a = Call _Binky ;
b = Call _Winky ;
c = a * b ;
```

Eliminarea codului 'mort'

- Daca rezultatul unei instructiuni nu e folosit, instructiunea poate fi considerata 'moarta' si poate fi stearsa.
- Cu grija!
 - `tmp1 = call print; // functie cu efecte laterale`
 - `tmp1 = tmp2 / 0; // exceptii`
- 'cod mort' poate sa apara pe sursa originala, dar e mai probabil sa apara ca urmare a optimizarilor
- 'dead code' – se executa, dar nu are efect vs. 'unreachable code' – nu se executa niciodata

Eliminarea subexpresiilor comune

- Doua operatii sunt comune daca produc acelasi rezultat – e mai eficient sa-l calculam o data si sa-l referim direct a doua oara
 - (tine un registru in plus in viata....)

```
x = 21 * -x;
y = (x*x)+(x/y);
z = (x/y)/(x*x);
```

- Traducere directa:

```
tmp1 = 21 ;
tmp2 = -x ;
x = tmp1 * tmp2 ;
tmp3 = x * x ;
tmp4 = x / y ;
y = tmp3 + tmp4 ;
tmp5 = x / y ;
tmp6 = x * x ;
z = tmp5 / tmp6 ;
```

- Dupa propagarea constantelor, eliminarea subexpresiilor comune:

```
tmp2 = -x ;
x = 21 * tmp2 ;
tmp3 = x * x ;
tmp4 = x / y ;
y = tmp3 + tmp4 ;
tmp5 = x / y ;
z = tmp5 / tmp3 ;
```

Exemplu de aplicare a optimizarilor

Început	Transformări algebrice	Copy propagation	Constant folding
<code>a = x ** 2</code>	<code>a = x * x</code>	<code>a = x * x</code>	<code>a = x * x</code>
<code>b = 3</code>	<code>b = 3</code>	<code>b = 3</code>	<code>b = 3</code>
<code>c = x</code>	<code>c = x</code>	<code>c = x</code>	<code>c = x</code>
<code>d = c * c</code>	<code>d = c * c</code>	<code>d = x * x</code>	<code>d = x * x</code>
<code>e = b * 2</code>	<code>e = b << 1</code>	<code>e = 3 << 1</code>	<code>e = 6</code>
<code>f = a + d</code>	<code>f = a + d</code>	<code>f = a + d</code>	<code>f = a + d</code>
<code>g = e * f</code>	<code>g = e * f</code>	<code>g = e * f</code>	<code>g = e * f</code>

Eliminare subexpresii	Copy propagation	Eliminare cod inutil
<code>a = x * x</code>	<code>a = x * x</code>	<code>a = x * x</code>
<code>b = 3</code>	<code>b = 3</code>	
<code>c = x</code>	<code>c = x</code>	
<code>d = a</code>	<code>d = a</code>	
<code>e = 6</code>	<code>e = 6</code>	
<code>f = a + d</code>	<code>f = a + a</code>	<code>f = a + a</code>
<code>g = e * f</code>	<code>g = 6 * f</code>	<code>g = 6 * f</code>

Numerotarea valorilor

- Imbina mai multe optimizari (propagarea copierilor, eliminarea subexpresiilor comune)
- Se atribuie câte un număr distinct pentru fiecare valoare calculată.
- Două expresii E_i și E_j au numerele asociate egale numai dacă se poate demonstra că cele două expresii sunt egale pentru orice operanzi.
- Două expresii sunt redundante dacă același operator se aplică asupra aceleași valori asociate.
- Pentru a realiza corespondența dintre variabile, constante și valori calculate și valorile numerice asociate se utilizează o tabelă hash. Pentru variabile și constante cheia poate să fie chiar șirul de caractere respectiv.

Numerotarea valorilor(alg)

pentru fiecare expresie e de forma rezultate = op1 oper op2 din bloc

se obțin valorile numerice pentru op1 și op2

se construiește o cheie pentru tabela hash pe baza operatorului și a valorilor numerice ale operanzilor

dacă cheia este deja în tabelă

se înlocuiește expresia cu o operație de copiere
altfel

se introduce cheia în tabelă

se asociază cheii o nouă valoare numerică

se înregistrează valoarea numerică a rezultatului

Numerotarea valorilor (ex)

$a = b + c$	$a^3 = b^1 + c^2$	$a = b + c$
$b = a - d$	$b^5 = a^3 - d^4$	$b = a - d$
$c = b + c$	$c^6 = b^5 + c^2$	$c = b + c$
$d = a - d$	$d^5 = a^3 - d^4$	$d = b$

- Se constată că cele utilizări ale expresiei $b + c$ conduc la valori diferite spre deosebire de expresia $a - d$ care are aceeași valoare în cele două apariții.
- Algoritmul se poate extinde ținând de exemplu cont de faptul că pentru operații comutative valoarea numerică asociată ar trebui să fie aceeași indiferent de ordinea operanzilor.
- O altă aplicație a numerelor asociate expresiilor poate să fie reprezentată de identificarea unor operații care nu au nici un efect, așa cum este de exemplu $x * 1$.

Numerotarea valorilor (alg2)

pentru fiecare expresie e de forma rezultate = op1 oper op2 din bloc
se obțin valorile numerice pentru op1 și op2

dacă operanzii sunt constante

se evaluează și se înlocuiesc referințele ulterioare cu
rezultatul obținut

dacă operația este o identitate

înlocuiește cu o copiere

dacă operația este comutativă

sortează operanzii în ordinea numerelor asociate

se construiește o cheie pentru tabela hash pe baza operatorului și a
valorilor numerice ale operanzilor

dacă cheia este deja în tabelă

se înlocuiește expresia cu o operație de copiere

se înregistrează valoarea numerică a rezultatului

altfel

se introduce cheia în tabelă

se asociază cheii o nouă valoare numerică

se înregistrează valoarea numerică a rezultatului